

بررسی گزارش
گروه عالی رتبه ائتلاف تمدن‌ها:
ترمیم گسل‌های تمدنی اسلام و غرب

ترجمه و تدوین:
حسین سپهر

۱. خلاصه کاربردی

- ۱-۱. گزارش گروه عالی رتبه ائتلاف تمدن‌ها منادی کاوش اختلافات و تعارضات فرهنگی و تمدنی اسلام و غرب و خط بطلانی بر نظریه برخوردهای تمدن‌هاست.
- ۱-۲. مقابله با نابرابری‌ها، بی‌عدالتی‌ها و افراطی‌گری‌ها، تأمین رفاه، آزادی و پیشرفت جوامع انسانی از خواسته‌های تدوین کنندگان گزارش مذبور است. در این میان، حفظ هویت و آینین جوامع حائز اهمیت می‌باشد.
- ۱-۳. «ائلاف تمدن‌ها» مکمل نظریه گفت‌وگوی تمدن‌هاست و همانند آن از مقبولیت عام جهانی برخوردار می‌باشد. در حقیقت، روند تحولات سیاسی دهه اخیر ضرورت ائتلاف، نزدیکی و همگرایی اندیشمندان و فرهیختگان ملل و تمدن‌های مختلف را در قالب یک سازوکار دائم به ما یادآوری می‌نماید.

۱-۴. هیچ یک از مذاهب، فرهنگ‌ها و تمدن‌ها قتل عام و کشتار شهروندان بی‌گناه را نمی‌پسندند. ایدئولوژی‌های افراطی از طرف دولت‌ها و گروه‌های تروریستی با تفسیر غلط از محظوظ و مضامین کتب مذهبی مورد بهسراه برداری قرار گرفته‌اند که گزارش بر ضرورت مقابله با آن تأکید می‌ورزد.

۱-۵. تشکیل یک سازوکار برای رفع مشکلات و معضلات حاد جهانی به‌ویژه ترمیم گسل‌های تمدنی اسلام و غرب در قالب «سازمان بین‌المللی تمدن‌ها» ضروری و مهم به نظر می‌رسد.

۲. مقدمه

گروه عالی‌رتبه سازمان ملل متحده برای «ائتلاف تمدن‌ها» گزارشی جامع از نتایج یک سال فعالیت با هدف کاهش خشونت‌ها در جهان و تقویت ایده گفت‌وگوی تمدن‌ها را در اجلاس استانبول در تاریخ ۱۳ نوامبر ۲۰۰۶ منتشر کرد. در این گزارش عنوان شده که قضایای عراق و فلسطین در تعمیق گسل‌های میان اسلام و غرب نقش عمده‌ای داشت. پیشنهادات مندرج در این گزارش برای رفع و حل و فصل اختلافات موجود ضروری به نظر می‌رسد.

در گروه عالی‌رتبه ۱۸ نفری «ائتلاف تمدن‌ها» علاوه بر آقای «سید محمد خاتمی» رئیس مؤسسه بین‌المللی گفت‌وگوی فرهنگ‌ها و تمدن‌ها، کوفی عنان، دیرکل سابق سازمان ملل نخست وزیران ترکیه و اسپانیا، شخصیت‌های برجسته بین‌المللی همچون «فلدیکو مایور» مدیرکل سابق یونسکو هوبر و درین وزیر خارجه اسبق فرانسه و ... حضور دارند.

این نوشتار در ابتدا با بررسی سابقه تاریخی موضوع، فهم و درک بهتری از مفهوم ائتلاف تمدن‌ها ارائه می‌دهد. محورهایی بحث این گزارش بر کاهش اختلافات جهانی، افراطی‌گرایی، مذهب، مسائل خاورمیانه، گرایشات جوامع مسلمان، گسترش آموزش، مهاجرت‌ها، رسانه‌ها و جوانان تمرکز دارد. در ادامه

تحلیلی از نکات محوری گزارش با توجه به مسائل مبتنی‌به جهان اسلام و غرب ضروری می‌نماید. در پایان یک جمع‌بندی از محتوا و اهم مطالب این نوشتار ارائه می‌گردد.

۳. پیشینه

ائتلاف تمدن‌ها^۱ بر این پیش‌فرض استوار است که تعامل و وابستگی متقابل بین فرهنگ‌ها، مذاهب، جوامع و ملت‌ها روزبه روز عمیق‌تر می‌شود. تأثیرپذیری ملت‌ها از یکدیگر و تعامل آنها همه حوزه‌های زندگی نظیر توسعه، محیط زیست، روش زندگی، اقتصاد و حتی امنیت را دربرمی‌گیرد. ائتلاف می‌خواهد یک اراده جمعی و آگاهی عمومی در سطح جهان ایجاد شود تا اقدامی هماهنگ و سامان‌یافته در بین مردم جوامع، در سطوح مدنی و دولتی شکل گیرد تا بر سوء برداشت‌ها، پیش‌داوری‌ها و قطب‌بندی‌هایی که در مسیر تعارض و تخاصم بین فرهنگ‌ها و مذاهب سیر می‌کند فائق آید.

با اوج گیری عملیات تروریستی در اروپا به‌ویژه در اسپانیا و ترکیه، اندیشه ائتلاف تمدن‌ها توسط نخست وزیران این دو کشور با دیگر کل سازمان ملل مطرح شد. بر پایه این پیشنهاد، دیگر کل سازمان ملل متعدد در سال ۲۰۰۵ هیچ‌جده نفر از شخصیت‌های ممتاز فرهنگی جهان را با هدف بررسی چالش‌های بین جهان اسلام و دنیاً غرب انتخاب کرد.

این گروه تاکنون پنج اجلاس در کشورهای اسپانیا، قطر، سنگال، امریکا (مقر سازمان در نیویورک) و ترکیه برگزار کرده است. نتایج مباحث انجام‌شده در قالب گزارشی عرضه گردید که هدف آن شناسایی حادترین چالش‌ها و به‌دست آوردن مناسب‌ترین روش‌ها برای رویارویی با آنهاست. وظیفه این گروه بررسی علل، زمینه‌ها و پی آمدن‌های افراطی گری در زمان ماست.

تعارض بین جهان اسلام و دنیای غرب، رشد افراطگری و یکجانبه‌گرایی و نتایج هولناک ناشی از آن بن‌ماهی نگرانی این گروه را تشکیل می‌دهد.^(۱)

۴. محتوای گزارش

۴-۱. کاهش اختلافات جهان

گزارش با نگرانی می‌گوید: جهانی که ما در آن زندگیم می‌کنیم به طرز هشداردهنده‌ای نامتوازن و نامتعادل است. برای بسیاری از جوامع، قرن گذشته پیشرفت، رفاه و آزادی بی‌سابقه‌ای به ارمغان آورد. در جهان امروز بی‌قانونی و تنافض زیادی حکمفرماست.

جهانی که در آن درآمد سه نفر از ثروتمندترین افراد آن برابر با درآمد کشورهای کمتر توسعه یافته است؛ اوج عدم تعادل را نشان می‌دهد. از سویی دیگر با وجود پژوهشکان خبره و حرفه‌ای که در علم پژوهشکی شغفتی خلق می‌نمایند، بیش از ۳ میلیون نفر هر سال در اثر بیماری‌هایی که قابل پیشگیری هستند، جان می‌بازند. ۱۳۰ میلیون کودک نیز به آموزش ابتدایی دسترسی ندارند. در سال‌های اخیر جنگ‌ها، اشغال‌گری‌ها و اعمال تروریستی بی‌اعتمادی و ترس مقابل را در جوامع حکمفرما ساخته است.

برخی رهبران سیاسی، رسانه‌های گروهی و گروههای رادیکال از این فضای نیز با تصویرسازی و انعکاس شکلی از جهان چندفرهنگی با مذاهب و تمدن‌ها و تاریخ منحصر به فرد و متفاوت از هم جهت نیل به اهداف سیاسی خویش بهره برده‌اند. گزارش توصیه می‌نماید ترویج گفت‌وگو، تفاهم و تکوین اراده سیاسی جمعی، به مثابه ابزاری برای مقابله با بی‌عدالتی‌های جهان و کاهش اختلافات بین جوامع مورد استفاده قرار گیرد.

۴-۲. هویت‌ها و ادراک‌ها^۱

هویت‌های فرهنگی گوناگون جزئی از میراث غنی و تجربی بشر است. به همین دلیل بایستی مورد احترام و توجه قرار گیرند. بهویژه سنت‌ها و عرف‌ها نقش قاطعی در توسعه و انتقال هویت مدرن ایفا می‌کنند. اما فشار جهانی شدن چالش مهمی را در برابر هویت‌های جمعی در بسیاری از مناطق جهان به وجود آورده است. در امریکای لاتین، افریقا و آسیا، پیشرفت‌هایی به وجود آمده در نیمة دوم قرن بیستم این امکان را برای ملت‌ها و فرهنگ‌های مختلف به وجود آورده تا با راحتی بیشتری با یکدیگر ارتباط و تعامل برقرار نمایند و در مورد منافع مشترکشان مذاکره کنند و منافع خود را با حفظ تمایزات هویتی و سیستم شهریوندی دنبال نمایند.

آنچه در حال ظهر است چشم‌انداز رفاه اقتصادی برای برخی، یکسانی و نزدیکی فرهنگ‌ها، جایه‌جایی وسیع خانواده‌ها به علت گسترش شهرنشینی، تحول در شیوه‌های سنتی زندگی و انحطاط محیط زیست می‌باشد. در چنین شرایطی جوامع فکر می‌کنند باید با به حاشیه کشانده شدن فرهنگ‌شان مبارزه کنند، دورنمای تاریکی که برای آینده می‌بینند آنها را وادار می‌کند تا با قدرت بیشتری از هویت و فرهنگ خود دفاع کنند.

در جوامع دموکراتیک، هنگامی که گروه‌هایی با تاریخ مشترکی از تبعیض و قربانی شدن، حقوق برابر و مشارکت سیاسی را مطالبه می‌کنند، این مطالبات می‌توانند با کمک روش‌های صلح‌طلبانه و مسالمت‌آمیز مطرح شوند. اما در نظام‌های سیاسی که راه‌های ابراز اعتراض و شکایت وجود ندارد، گروه‌های سیاسی و نظامی ظهور پیدا می‌کنند که برای به دست گرفتن قدرت از ابزارهای خشنونت‌آمیز استفاده می‌نمایند. در حالی که جنبش‌های معترض از دید برخی

به عنوان جنبش‌های رهایی‌بخش یا آزادی‌خواه قلمداد می‌شوند، از دید برخی دیگر به عنوان تهدیدی برای امنیت ملی به حساب می‌آیند. در چنین حالتی، افراطیون برای کسب منافع اقتصادی یا سیاسی توانایی برانگیختن احساسات مردم تحقیرشده را به وسیله محرک‌های دینی و مذهبی یا قومی دارند.

۴-۳. ظهور افراط‌گرایی^۱

گزارش درباره افراط‌گرایی اذعان می‌دارد: نظریه پردازان سیاسی با استناد به مذهب در تحلیل‌هایشان این چنین تفسیر می‌کنند که عame مردم با تحریف اعتقادات مذهبی‌شان مورد سوءاستفاده واقع می‌شوند. این خود یک علت اساسی منازعات بین فرهنگی و تمدنی است. پیامد آن این است که سوتفاهم‌ها را در بین جوامع پراکنده و شایع می‌سازد. در واقع امروزه روابط نمادین بین مذهب و سیاست در حال ظهور است که هر کدام از دیگر تأثیر می‌پذیرد. از اواسط قرن هیجدهم تا اواسط قرن بیستم، تعدادی از نخبگان روشنفکر و سیاسی فکر می‌کردند که تجدد (مدرنیزاسیون) نیروی حیات و زندگی مذهبی را شکست خواهد داد.

اما در طی دهه اخیر، بر عکس شاهدیم تا حدودی تمام اصول مذهبی جهان، این مفروضات را به زیر سؤال برده‌اند و نقش آنها در سیاست جاری، به صورتی ملموس فعال شده است. در هر یک از جوامع تکیه‌گاه و حمایت رو به افزایشی برای نقش بیشتر مذهب در زندگی عمومی مردم در حال شکل‌گیری است. اکثر این جوامع این خواسته و آرزو را که در آنها نیت دشمنی مذهبی بیش از پیش محو شود دارند. به همین دلیل شاهدیم که افکار عمومی، گروه‌های مذهبی که مشارکت در اعمال خشونتزا را در سراسر جهان ترغیب می‌نمایند، طرد می‌کند.

گزارش در خصوص بنیادگرایی می‌گوید: در این مرحله، می‌بایست درک و فهم ما از برخی الفاظ و اصطلاحات کاربردی مهم روشن شود. «بنیادگرایی»^۱ یک اصطلاح غربی است که از طرف مسیحیان پرووتستان جعل و درست شده است. این اصطلاح اغلب برای توصیف جنبش‌های آشوب‌گر و اخلال‌گر از طریق به حاشیه کشاندن مذهب در جوامع غیرمذهبی به کار گرفته شده است. به‌طوری که برخی از این جنبش‌ها در واقع متعصبین زمانه ما بودند. با وجود ابهام در کاربرد این اصطلاح، مهم است دقت نماییم که چنین جنبش‌هایی در اکثر سنت‌های مذهبی وجود دارند. بیشتر آنها ذاتاً و فطرتاً خشنونت‌زا نیستند، وجه مشترک‌شان یأس و سرخورده‌گی عمیق از مدرنیته غیرمذهبی است، به‌طوری که از آن احساس هراس و وحشت دارند. بسیاری از آنها حالت تهاجمی، غیراخلاقی و محروم از معنا و فهم خیلی عمیق را تجربه کرده‌اند. افراد گرایی بخش از رفتارشان است که تعقیب اهداف سیاسی به همراه اقدامات رادیکالی را توصیه می‌کند.

در برخی موارد، ایدئولوژی‌های بنیادگرا و افرادی می‌تواند بهمنظور توجیه اعمال خشنونت‌آمیز و حتی حملات تروریستی علیه شهروندان با غیرنظمیان به کار گرفته شوند. ضروری است افراد نماییم که هیچ‌یک از مذاهب جهانی قتل عام و کشتن بی‌گناهان را موجه ندانسته و تأیید نمی‌کنند. با وجود ترویج عقاید همدردی، عدالت و احترام برای شأن حیات انسان‌ها در مذاهب متفاوت، در تعدادی از مناقشات اخیر در چندین منطقه جهان، مذهب برای توجیه عدم تساهل، خشنونت و سلب حق حیات انسان‌ها بهره‌برداری شده و تعداد قابل توجیه از اعمال خشنونت‌آمیز و تروریسم از طرف گروه‌های رادیکال اقلیت در جوامع مسلمان ارتکاب یافته است. متأسفانه به دلیل این اعمال، اسلام به شکلی

غلط از طرف برخی به عنوان مذهب بنیادگرایی و خشونت‌زا تعبیر و فهمیده شده است.

گزارش در ادامه می‌افزاید: وقایعی دهشتناکی نظیر هولوکاست، سرکوب مخالفان استالین در اتحاد شوروی و نسل‌کشی‌های دهه اخیر در کامبوج، بالکان و رواندا همگی از طرف نیروهای دولتی ارتکاب یافت. روی هم رفته، بررسی بازیبینی سریع و قایع قرن بیستم به ما نشان می‌دهد که هر گروه، فرهنگ یا منطقه جغرافیایی، با جهت‌گیری و خطمنشی سیاسی انحصاری در افراط‌گرایی و اعمال تروریستی دست داشته‌اند.

۴-۴. خاورمیانه

نویسنده‌گان گزارش در خصوص مسائل خاورمیانه معتقدند: تقسیم فلسطین از سوی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۷ با پیش‌بینی تأسیس دو دولت اسرائیلی و فلسطینی و ایجاد وضعیت خاصی برای بیت المقدس به استقرار دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ منتهی گردید و با برانگیختن یک سلسله حوادث پیچیده و زیرکانه در روابط جوامع مسلمان و غرب استمرار یافت. گزارش در ادامه تصریح می‌نماید: اشغال دائم فلسطین و سایر سرزمین‌های عربی از سوی اسرائیل و وضعیت لاپنهل شهر بیت المقدس به عنوان شهر مقدس مسلمانان، مسیحیان و یهودیان جهان که با رضایت و توافق ضمنی دولت‌های غربی همراه بود، یکی از عمدۀ ترین علت اختلاف غرب و اسلام می‌باشد.

این اشغالگری از جمله عوامل اصلی ایجاد رنجش و خشم مسلمانان جهان علیه قدرت‌های غربی است. اشغال فلسطین در افکار عمومی جهان اسلام به عنوان «مظهر استعمارگری غرب» قلمداد می‌شود. این رنجش‌ها و استنباط‌های مسلمانان از غرب با اقدام تلافی‌جویانه و تهاجم اخیر اسرائیل به نوار غزه و جنوب لبنان شدت یافت.

در مورد روابط آینده اسلام و غرب باستی واقعیات سیاسی معاصر را از

نگاه میلیون‌ها مسلمان بنگریم. راهکار، پیشگیری از تداوم مناقشه اسرائیل - فلسطین، رفع خشونت در افغانستان و کاهش منازعات قومی و مذهبی، بیش از پیش تشدید شده در عراق است. گزارش در ادامه توصیه‌های خود می‌افزاید: «ما باید به مسئله فلسطین که هر روز بر اهمیت آن افزوده می‌شود توجه ویژه‌ای داشته باشیم، زیرا یک علت عمدۀ تداوم اختلاف میان جوامع مسلمان و غربی، همین موضوع است. مضافاً، عقیده جمعی و واحد خود را این‌گونه بیان می‌کنیم که ما با فقدان یک راه حل درست و عادلانه، شایسته و دموکراتیک مبتنی بر اراده تمام افراد درگیر در این مناقشه مواجه‌ایم».

گزارش در ادامه توصیه می‌نماید هیئتی از نمایندگان عالی رتبه از سوی جوامع غربی و اسلامی برای «تشزیابی» تشکیل گردد تا در موقع بحرانی به عنوان عناصر میانه رو طرفین عمل کند. گزارش نتیجه می‌گیرد که بخش عمدۀ‌ای از خصوصیت‌های طرفین نسبت به یکدیگر، از ناآگاهی و عدم شناخت نشأت می‌گیرد.

۴-۵. گرایشات در جوامع مسلمان

گزارش درباره سلایق و گرایشات حاکم در بلاد اسلامی می‌افزاید: با پایان عصر استعمار، تعدادی از آنديشمندان مسلمان جوامع‌شان را به انطباق و سازگاری با تغییرات جهان پیرامون ترغیب نمودند. رهبران کشورهای اسلامی بعد از نیل به استقلال، جهت هدایت جوامع‌شان به سمت رشد و توسعه با برنامه‌های مدرنیزاسیون مواجه شدند. این سیاست‌ها اغلب از نگاه احراز و رهبران مذهبی به منزله جزوی از برنامه غیرمذهبی کردن جامعه تلقی می‌شد و واکنش‌های آنها را بدنبال داشت.

در دهه اخیر مدرک و نشانه‌ای از توسعه مجموعه متنوعی از جنبش‌های مذهبی - سیاسی که به طور مبهم «اسلام گرایان»^۱ نامیده می‌شدند به دست آمده

است. آنها از اعتبار و پشتونه مردمی که تا اندازه‌ای از تعهداتشان به خدمات اجتماعی ضروری در بخش‌های محروم جامعه بهویژه در زمینه‌های بهداشت و آموزش ابتدایی ناشی می‌شود بهره‌مند بودند. جنبش‌های اسلام‌گرا با رهبران رژیم‌های حاکم به دلیل عدم توفیق آنها در تأمین رفاه اقتصادی و اجتماعی جوامع شان به مخالفت پرداختند.

گزارش در خصوص رشد اسلام‌گرایی می‌گوید: «با وقوع تحول در روابط بین جوامع غربی و مسلمان، حائز اهمیت است توجه نماییم که اسلام افراطی عمل گرا لزوماً به معنای ایجاد و خلق اسلام نظامی گری و خشونتزا در جامعه نیست و اسلام‌گرایان به طور ارادی تعابیله به مقابله با غرب و مظاهر تمدنی آن ندارند. به علاوه این مسئله را نمی‌توان از نظر دور داشت که تهاجم به برخی کشورهای مسلمان از جانب قدرت‌های غربی با هدف سر به نیست کردن و حذف جنبش‌های سیاسی - مذهبی در برخی کشورهای مسلمان، انگیزه و علل ظهور اعمال خشونتزا در این جوامع هستند. همان‌طور که تاریخ بهوضوح نشان داده است، سرکوب سیاسی و تداوم اشغالگری، مقاومت داوطلبانه ضداشغالگری و خفقان را برمی‌انگیزد».

گزارش در ادامه می‌افزاید: «روایات و حکایات نادرست از تاریخ قدیم از جانب برخی جنبش‌های رادیکال سیاسی - مذهبی برای تشریح تصویر نگران‌کننده از جوامع با ایمان و از لحاظ تاریخی متفاوت و منحصرآ چندگانه غربی و اسلامی مورد استفاده قرار گرفتند. مهم‌ترین نکته‌ای که برای اهداف این گزارش مسلم و مسجل شده این است تاریخ تحریفی، علت مناقشات امروزی و افزایش خصومت بین جوامع مسلمان و غربی را تشریح نمی‌نماید. بلکه برعکس، ریشه‌های این خصومت را باید در تحولات قرن‌های نوزدهم و بیست‌جاست وجو کرد که با "امپریالیسم اروپایی"^۱ آغاز و با "جنبش‌های

ضداستعماری^۱ به عنوان میراث تقابل اسلام و غرب تداوم یافت». نویسنده‌گان گزارش تأکید دارند غلبه بر اختلافات بین دو طرف ضروری است و می‌افزایند روابط بین مسلمانان و غرب به گفته آنان، دستخوش ترس و بی‌اعتمادی دوجانبه شده است. در عین حال، نویسنده‌گان گزارش این نظر را نفی می‌کنند که تمدن غرب و اسلامی به سوی برخورد اجتناب‌ناپذیر حرکت می‌کنند.

۴-۶ گسترش آموزش

گزارش درباره بحث آموزش تصریح می‌نماید: «اعضای گروه عالی رتبه ائتلاف تمدن‌ها معتقدند به طور حتم از قبل نگرانی‌های زیادی در بطن جامعه بین‌المللی در مقابل با فروکش کردن مناقشات مهلک وجود دارد. در کنار این، یک خواست عمومی در حال شکل‌گیری است که به سمت ارزش‌های جهان‌شمولی همچون «امنیت و رفاه»^۲ بشریت حرکت می‌کند. امروزه نظام‌های آموزشی با چالش وابستگی بیش از پیش مردم جهان به یکدیگر مواجه‌اند. این وابستگی هویت‌های جمعی و فردی را متزلزل می‌سازد. البته آموزش بر پایه ویژگی تاریخی خود، حس مشترک و همبستگی بین ملت‌ها را برمی‌انگizد».

نویسنده‌گان گزارش معتقدند باقیتی از طریق شناخت مسائل جهانی و مقایسه و بررسی جوامع و فرهنگ‌ها، توازنی در امر آموزش برقرار شود. آموزش تحت اشکال مختلف آن از جمله موسیقی، ورزش، هنر، تئاتر و سینما می‌تواند به ایجاد پل ارتباطی بین جوامع و مردم مختلف کمک نماید. در گزارش بر آموزش «مدنیت و صلح دوستی»^۳ تأکید شده است. آموزش مدنیت یا شهروندی شیوه‌های برخورد با مسائل هویتی و تشویق احترام به عقاید و

1. Les Mouvements anticolonialistes

2. La Securite et de properite

3. Civiqu et Pacifique

نظرات مختلف را دربرمی گیرد و در تقابل با ایدئولوژی‌های رادیکال که از جهان تک‌هویتی منحصر به فرد و نگاهی خاص حمایت می‌کنند، قرار می‌گیرد. به علاوه با چنین رویکرد رادیکالی می‌توان از طریق توسعه احترام به فرهنگ‌های متفاوت و مقایسه ارزش‌های مشترک و ایده‌آل مقابله کرد. شهر و ندان جامعه جهانی باید با این اصول همان‌طور که در اعلامیه جهانی حقوق بشر ملل متحد و کنوانسیون تنوع فرهنگی (یونسکو) آمده است آشنا بشوند. این استناد خواهان تغییر و تحول در جهان متکثراً با شیوه‌های آموزشی روز هستند.

۴-۷ مهاجرت‌ها

گزارش بر اهمیت مهاجرت پویا و فعال در جهان اشاره دارد و در این باره می‌گوید: «امروزه در عمل هر کشور در عین حال به مبدأ و مقصدی برای مهاجرین تبدیل شده است. در حقیقت ما اکنون در جهانی با مرزهای بیش از بیش نفوذپذیر که در آن نقل و انتقال و ارتباطات مردم کاملاً دگرگون و متحول شده، اقتصاد جهانی شده و جوامع مختلف که به کنش متقابل با یکدیگر از مسیر مهاجرت‌های مداوم سوق داده شده‌اند زندگی می‌کنیم».

گزارش می‌افزاید: «این مهاجرت‌های دائم چالش‌های جدیدی در کشورهای عمدۀ مهاجرپذیر در پی داشته است، لذا اتخاذ ابتکارات مؤثر برای مقابله با این چالش‌ها از طریق تدوین استراتژی‌های هماهنگ در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی برای مقابله با رفتارهای غیرانسانی، تبعیض‌آمیز با جمعیت مهاجران ضروری به نظر می‌رسد».

گزارش در ادامه می‌گوید: «الحقاق یا ادغام جمعیت مهاجرین در کشور مقصد به طور حتم چالش‌ها و مشکلات متعددی برای پذیرش آنها در نظام‌های آموزشی، اجتماعی و رفع محدودیت‌های اقامت و کار به دنبال داشته است. «حملات نژادپرستانه» و «بیگانه‌ستیزی» از موانع عمدۀ پذیرش مهاجران در

کشورهای مبدأ است. به علاوه، الحق جمعیت مهاجرین مسلمان در ایالات متحده و اروپا با چالش‌های زیادی به‌ویژه پس از ۱۱ سپتامبر مواجه بوده است».

۴-۸. رسانه‌ها

گزارش در خصوص رسانه‌ها اذعان می‌دارد: «رسانه‌های حرفه‌ای بایستی توسعه یابند و نرم‌های مجاز رسانه‌ای را بیان و به کار گیرند. همان‌طور که می‌دانیم قدرت کلمات و تصاویر فهم ما را از جهان شکل می‌دهند و نمی‌توانند بیش از ارزش واقعی خود ارزیابی گردند. مضافاً، رسانه‌های حرفه‌ای بایستی این قدرت را از طریق پاسخگویی به نیازهای مخاطبین به کار گیرند. در این زمینه، تدوین و ارائه اخبار یا گزارش‌های خلاصه و مفید حائز اهمیت هستند.

گزارش در ادامه توصیه می‌نماید برنامه‌های آموزشی بایستی با آموزشگاه‌های خبرنگاری که علاقه و تمایل خود را به تعلیم خبرنگار با هدف گسترش فهم و درک خبرنگاران درباره مسائل بین‌المللی به‌ویژه در زمینه‌های سیاسی و مذهبی پیچیده ابراز داشته هماهنگ شده و افزایش ظرفیت‌های آنها در اطلاع‌رسانی صحیح به مردم و ایجاد توازن را در دیدگاه‌های مختلف توسعه دهند. با گسترش رسانه‌های گروهی، فهم و درک مدافعان چندفرهنگی بهبود و اصلاح می‌شود. به عقیده نویسنده‌گان گزارش، هنگامی که روابط بین جوامع غربی و جوامع پیشتاز مسلمان، به روز شود و تولیدات و تأثیفات علمی با محتوای قابل قبول عرضه شود، در آن صورت می‌توان عمیقاً به فهم آگاهانه از مسائل در دوران بحران کمک نمود.

۴-۹. جوانان

گزارش راجع به مسائل جوانان تصریح می‌نماید «ائلاف جهانی جوانان^۱

بایستی به مثابه سازوکاری مستقر بشود تا از طریق آن جوانان بتوانند به تحقیق و اجرای تمامی توصیه‌های مذکور در این گزارش کمک نمایند. (نه فقط آنهای که تحت موضوع جوانان تمهید شده‌اند).

گزارش معتقد است از طریق گردآوری و بسیج شبکه‌های مختلف و انجمن‌های جوانان به منظور کمک یا تسهیل گفت‌وگو، اتحاد و فرهنگ صلح می‌توان اقداماتی را آغاز نمود.

گزارش توصیه می‌کند رهبران مذهبی و بازیگران جامعه مدنی بایستی شبکه‌ای از وب‌سایت‌ها ایجاد نمایند که به ارتباط و تماس جوانان با عالمان مذهبی منجر شود. این امر می‌تواند چالش‌های معاصری که هر کدام از جوانان امروزه با آنها مواجه‌اند، از طریق تبادل نظر گروهی با چهره‌های شاخص و بر جسته مذهبی تخفیف دهد. گزارش توصیه می‌کند تا مفسران تاریخ و نویسنده‌گان مذهبی در این محافل گفت‌وگو و مباحثه حضور یابند تا رویکردهای افراطی امکان ظهور نیابند.^(۲)

۵. ارزیابی

۱. همان‌طور که می‌دانیم مجمع عمومی سازمان ملل متحد با اتفاق آرا از پیشنهاد محمد خاتمی رئیس جمهور سابق برای نامیدن سال ۲۰۰۱ میلادی به عنوان سال گفت‌وگوی تمدن‌ها و فرهنگ‌ها استقبال و آن را تصویب کرد. اما پس از حوادث ۱۱ سپتامبر شاهدیم مسلمانان امریکا هدف تحقیر و توهین و خشونت قرار گرفتند. تصویری که از اسلام توسط رسانه‌های صهیونیستی ترسیم می‌شد تمام مسلمانان را بنیادگرا و تمام بنیادگراها را تروریست جلوه می‌داد.

مشارکت آقای خاتمی در کنگره سالانه مسلمانان امریکای شمالی (ایسان) که در شهر شیکاگو برگزار شد، نقش مهمی در افشاء این اتهامات داشت. وی در سخنرانی بسیار موثر خود «اسلام‌هراسی» را نه تنها تهدیدی علیه مسلمانان

بلکه مانع برای صلح و عدالت جهانی قلمداد کرد. وی مسلمانان را به حفظ هویت سیال و فعال خود در مواجهه با امواج حرکت‌های سکولار و دین گریز در جامعه امریکا فراخواند و آنها را از خشونت‌ورزی و واپس‌گرایی که با گوهر اسلام بیگانه است پرهیز داد و به عقل‌گرایی، مردم‌سالاری و پیشرفت دعوت کرد.

۲. رئیس مؤسسه بین‌المللی گفت‌وگوی فرهنگ‌ها و تمدن‌ها در ارزیابی اجلاس اخیر ائتلاف تمدن‌ها در استانبول گفت: «ائلاف برای تمدن‌ها و گفت‌وگوی تمدن‌ها هر دو جهت مشترکی دارند». وی در توضیح وجه مشترک این دو مفهوم افroot: «احساس نگرانی از وضعیت حاکم بر بشریت و نیز خواست رفع سوءتفاهمات میان شرق و غرب و تمدن‌های مختلف و یافتن راهکارهایی برای حل مسائل مشترک و رسیدن به اهداف همسو، از وجوده اساسی این دو مقوله است».^(۲)

۳. کوفی عنان دبیرکل سابق سازمان ملل متحده با تأیید گزارش گروه عالی رتبه «ائلاف تمدن‌ها» پذیرفت که برخی تحولات در روابط غرب و اسلام منجر به بروز تنفر و بدینی تمدن‌ها شده است. دبیرکل حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در امریکا، تنش‌های نظامی در خاورمیانه و بحران ناشی از آنچه ترسیم و توزیع بدون ملاحظه تصاویر می‌خواند از جمله علل تنش بین فرهنگ‌های اسلامی و غربی توصیف کرد. (اشارة دبیرکل به تصاویری از پیامبر اسلام بوده که به اعتراض‌ها و تظاهرات گاه خشونت‌آمیز در تعدادی از کشورهای مسلمان منجر شد).

دبیرکل اظهار داشت امروزه «ابتکار ائتلاف تمدن‌ها»، جنبشی جهت مبارزه با اختلافات، پیش‌داوری‌ها، عدم تفاهم بین فرهنگ‌ها به خصوص اسلام و غرب که به طور بالقوه صلح را در جهان تهدید می‌کند در نظر گرفته می‌شود. حوادث سال‌های اخیر آثار اختلاف عظیم و فقدان درک دوجانبه بین جوامع

اسلامی و غربی را تشدید نمود. ائتلاف تمدن‌ها به عنوان ائتلاف علیه این نیروها و جنبشی برای ارتقای احترام دوجانبه به عقاید و سنت‌های مذهبی و تأیید استقلال آرا و عقاید انسان‌ها در همه زمینه‌ها از جمله محیط سالم توسعه اقتصادی است.^(۴)

۶. نتیجه‌گیری

۱. پیشنهادات و توصیه‌های گروه عالی رتبه «ائتلاف تمدن‌ها» پاسخی به شکاف عمیق جهان اسلام و غرب که یک سوی آن تاریخ استعمار و سلطه و سوی دیگر مقاومت و درگیری است می‌باشد. پیشنهادات به صورت «کتاب سفید» یا «سندهای سفید» تنظیم و مطرح شده‌اند. نکته‌ای که در کارکرد گروه مذکور متجلی است این است که توصیه‌ها از ضمانت اجرای قوی و مناسب بی‌بهره‌اند زیرا راجع به نقاط کور فرهنگی و گسل‌های تمدنی بین دولت‌های عضو سازمان ملل متعدد اجماع وجود ندارد.

۲. ترویج دموکراسی، توسعه آموزش، مدنیت و صلح و دوستی، رسانه‌های آزاد، توجه به پدیده مهاجرت و مشکلات جوانان، مقابله با بنیادگرایی و افرادی گری در هر نوع آن، خواسته‌های گروه عالی رتبه «ائتلاف تمدن‌ها» از دولت‌ها و مجامع بین‌المللی می‌باشند. تحقق آنها مستلزم اراده جمیعی و پشتونه مالی است. به علاوه ابتکار دموکراسی‌سازی گروه مزبور از نقطه نظر برد و دامنه عمل در تقابل با طرح خاورمیانه بزرگ و دموکراسی‌سازی واشنگتن قرار می‌گیرد.

۳. حضور «جناب آقای دکتر خاتمی» مبنکر «گفت‌وگوی تمدن‌ها» از ایران اهمیت و اعتبار ویژه‌ای برای کشورهای اسلامی به وجود آورده است. «ائتلاف تمدن‌ها» از جانب ایران و کشورهای اسلامی می‌تواند به عنوان فرصت و محفلی برای تبادل نظر در خصوص مشکلات و اختلافات با غرب و تأمین منافع ملی و گروهی قلمداد شود.

پی‌نوشت‌ها

۱. غلامعلی خوشرو، «ائتلاف تمدن‌ها»، معاونت پژوهش‌های روابط بین‌الملل مرکز تحقیقات استراتژیک، پاییز ۱۳۸۵.
2. Le Rapport du Group de Haut Niveau de L'Alliance des Civilisations, Le 13 Nov 2006. dans le site:<http://www.unaoc.org>
۳. غلامعلی خوشرو، «ناگفته‌های سفر خاتمی به امریکا»، رک:
<http://webloy.autbasij.org/archives/2006/10/uoeuuoeauoeu-o.php>
4. Le Centre de Nouvelles ONU, Kofi Annan propose Alliance des Civilisation, Le 14 Juillet 2006.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی